

A mindörökké mozgó anyag

A mindörökké létező anyag mozgását nem lehet megállítani, mert az anyag elemi alkotórészei az önmozgásban, a kölcsönhatásokban a mikro és makró méreteken, formákban is mindörökké mozgásban, változásban, átalakulásban van.

Az anyag az egyetlen mindörökké létező

Az anyag nem teremthető és nem semmisíthető meg, így a világegyetemben az összes létező anyag az tömeg vagy energia (esetleg még fel nem fedezett valami más) formájában mindörökké megállíthatatlanul kölcsönhatásokban mozgásban, változásban, átalakulásban megmarad.

A mindörökké létező semmi valami

A vallás szerint az isten szellem az anyag nélküli semmi valami az egyedüli tökéletes, ami mindörökké létezik, nem változik, nem hat rá a külső erő, öntörvényű, megalkotta a semmiből az anyagot és a természet törvényeit és korlátlan uralma van feletük. Erre azonban nincs konkrétan, tudományosan bizonyíték, ez a képzeletvilág csak a hívők tudatában derengő semmi valami.

Az anyag az egyetlen tökéletes, folyamatosan változik, de mindörökké létezik

Az anyag mindörökké mozog változik, de a tudomány szerint olyan forma nincs, nem létezik, ami nem változik, nem tud változni, tud nem változni, mert tökéletes - mint a képzeletbeli isten, a semmi valami.

Egyedül a mindörökké létező anyag, ami tökéletes, bár mindörökké változik, átalakul, de sohasem semmisül meg, ezért az egyetlen ami időtálló, amit az energiamegmaradási törvények bizonyítanak, az anyag nem tűnik el, nem keletkezik csak átalakul más formába.

Az anyagon kívül más nincs

Az anyagon kívül létező tudatos valami vagy bármi csak a képzeletben található meg, mivel a tudomány ezt nem igazolja, tehát nincs. Ilyen a kitalált szellemvilág és az isten bármilyen formája.

Az anyag a semmiből nem teremthető és nem semmisíthető meg, a természetén kívül a tudomány szerint érzékelhetően semmi sem létezik, így a természetfelettiben hívő vallásnak nincs semmi értelme, semmi alapja, csak egy kitalált és tudományosan semmivel sem bizonyított képzelgés.

Az anyag mozgása megállíthatatlanul mindörökké tart. Az anyag mozgása változása a fejlődés motorja, a csillagok, a galaxisok, az élővilág, a gondolkodó anyag is így jött létre.

Marxista fogalomlexikon

Energia Megmaradásának Törvénye: az egyik legfontosabb megmaradási törvény, amely szerint az energia, miközben az egyik formából a másikba alakul, nem vész el és nem teremődik. Amikor az anyagi rendszer egyik állapotából a másikba megy át, energiaváltozása szigorúan megfelel a rendszerrel kölcsönhatásban levő testek energianövekedésének vagy – csökkenésének. Az energia egyik formájából a másikba való átalakulásának folyamatait szigorúan meghatározott számszerű ekvivalensek szabályozzák.

Filozófiai kislexikon

Megmaradási törvények: alapvető fizikai mennyiségekre vonatkozó természeti törvények, amelyek azt fejezik ki, hogy azoknak egy zárt (a környezettel kölcsönhatásban nem álló) anyagi rendszerre vonatkoztatott értéke időben változatlan (pl. energia-, impulzus-, elektromos töltésmegmaradása) még akkor is, ha a rendszerben folyamatok mennek végbe. A megmaradási törvények az anyag nem teremthető és el nem pusztítható voltát tükrözik.

A Magyar Katolikus Lexikon alapján

A keresztény teológia és filozófia elismeri, hogy az anyagi világ folyamatos mozgásban és változásban van, de elveti az anyag önmagától való, örök mozgásának materialista elvét. A vallási szemszög három fő pillérre épül:

A mozgás forrása külső: Ami mozog, azt egy másik tényező hozza mozgásba. A folyamat elején a teológia szerint Isten áll, mint az első, önmaga által *Mozdulatlan Mozgató*.

Beültetett törvényszerűség: Az anyag mozgása és fejlődése nem vak véletlenek műve. Isten a teremtéskor olyan belső törvényeket és lehetőségeket (létcsírákat) helyezett el az anyagban, amelyek az időben bontakoznak ki.

Célirányosság (Teleológia): Az anyag mozgása nem céltalan vagy végtelen körforgás, hanem egy Isten által kijelölt, határozott végpont és beteljesedés felé halad.

A **Magyar Katolikus Lexikon** kozmológiai, ontológiai és teremtéstani szócikkeinek doktrínái alapján a fizikai valóság, az isteni lét és a világrend kapcsolata az alábbiak szerint határozható meg:

1. Az anyag lényege és eredete

Az anyag nem önmagától létezik, és nem örökkévaló valóság. Metafizikai értelemben önmagában csupán a lét tiszta lehetősége (*materia prima*), egy külső, transzcendens Létesítőre rászoruló létező. Keletkezése Isten szabad akaratú aktusának az eredménye, aki a mindenséget a semmiből hívta életre (*creatio ex nihilo*). A Teremtő kezdetől fogva olyan belső potenciálokat (létcsírákat) helyezett el a fizikai valóságban, amelyekből a világ konkrét formái és struktúrái a történelem folyamán kibontakozhattak.

2. Isten és az anyag ontológiai különbsége

A teológiai valóságértelmezés éles határt húz a Teremtő abszolút léte és a teremtett világ esetlegessége között:

Isten: Az egyetlen abszolút, idő feletti és változhatatlan létező. Nincs kezdete és nincs vége; létezésének alapja önmagában van (*aszeitás*), Ő a tiszta létaktus.

Az anyag: Időbeli kezdettel bíró, lényegéből fakadóan változandó és korlátolt valóság. Nem bír önálló egzisztenciális stabilitással; léte és fennmaradása pillanatról pillanatra Isten fenntartó akaratától és tevékenységétől függ.

3. A természeti törvények eredete

A kozmoszt szabályozó fizikai, kémiai és biológiai törvényszerűségek nem önkényes vagy autonóm mechanizmusok. A természet rendje és belső logikája közvetlenül az isteni teremtő aktusból és bölcsességből származik. Ezek a törvények az isteni világrend immanens leképeződései a fizikai világban, amelyek biztosítják a makro- és mikrokozmosz állandóságát, kauzalitását, valamint racionális megismerhetőségét.

A két álláspont részletes elemzése

A dokumentumban bemutatott materialista és keresztény teológiai világkép gyökeresen eltérő alapvetésekre (axiómákra) építkezik. Az ellentétek három fő tengely mentén ragadhatók meg:

Az anyag státusza és stabilitása: A materializmus szerint az anyag az egyetlen abszolút és tökéletes valóság, mert elpusztíthatatlan és önmagát fenntartó. Ezzel szemben a teológia az anyagot esetleges (kontingens) valósággént kezeli, amely önmagában csak puszta lehetőség (*materia prima*), és önálló stabilitás híján pillanatról pillanatra Isten fenntartó tevékenységére szorul.

A mozgás és a fejlődés belső dinamikája: A marxista felfogás az anyag mozgását belső kölcsönhatásokból és önmozgásból vezeti le, amely vak, de szükségszerű módon hozza létre a komplex struktúrákat (élővilág, tudat). A katolikus doktrína ezzel szemben elveti az önmozgást; a mozgásnak külső forrást tulajdonít (Isten mint Első Mozgató), a fejlődést pedig nem a vak véletlen, hanem az anyagba ültetett isteni potenciálok (létcsírákat) célszerű és tervszerű kibontakozásaként (teleológia) magyarázza.

A törvények autonómiája: Míg a materialista lexikonok a megmaradási törvényeket az anyag immanens, tőle elválaszthatatlan és autonóm tulajdonságaként mutatják be, addig a teológiai nézőpont a természeti törvényeket az isteni bölcsesség közvetlen leképeződésének tekinti, amely a fizikai világ racionális megismerhetőségét és állandóságát hivatott garantálni.